

Observatio anatomico-pathologica de corde univentriculari e quo unus tantum truncus arteriosus surgit : prolusio academica ... / qua par est observantia invitat M.I. Weber.

Contributors

Weber, Moritz Ignaz, 1795-1875.
Royal College of Surgeons of England

Publication/Creation

Bonae : Typis Caroli Georgii, 1832.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/nqy5gczu>

Provider

Royal College of Surgeons

License and attribution

This material has been provided by The Royal College of Surgeons of England. The original may be consulted at The Royal College of Surgeons of England. where the originals may be consulted. This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

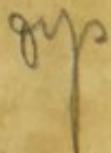
OBSERVATIO ANATOMICO-PATHOLOGICA

DE

C O R D E U N I V E N T R I C U L A R I

E Q U O

U N U S T A N T U M T R U N C U S A R T E R I O S U S S U R G I T.

PROLUSIO ACADEMICA

Q U A

A D A U D I E N D A M O R A T I O N E M

Q U A M

P R O A D I T U M U N E R I S P R O F E S S O R I S O R D I N A R I I I N F A C U L T A T E
M E D I C A

D I E X I X . M . M A I I H . X I . I N A U L A V I C A R I A

R E C I T A T U R U S E S T

A C A D E M I A E R E G I A E F R I D E R I C I A E W I L H E L M I A E R H E N A N A E
P R O C E R E S P R O F E S S O R E S D O C T O R E S C I V E S A M P L I S S I M O S
C L A R I S S I M O S O R N A T I S S I M O S

Q U A P A R E S T O B S E R V A N T I A I N V I T A T

M . I . W E B E R ,

M E D I C I N A E E T C H I R U R G I A E D O C T O R .

A C C E D I T T A B U L A L I T H O G R A P H I C A .

B O N N A E
T Y P I S C A R O L I G E O R G I I .
M D C C C X X X I I .

СЪВОЛОНДА ФОНДА ОТ ГЛАВО
И АДМИНИСТРАЦИЯ

СЪВОЛОНДА ФОНДА ОТ ГЛАВО
И АДМИНИСТРАЦИЯ

ПОДСУМКА СЪВОЛОНДА

СЪВОЛОНДА ФОНДА ОТ ГЛАВО

СЪВОЛОНДА ФОНДА ОТ ГЛАВО
И АДМИНИСТРАЦИЯ

СЪВОЛОНДА ФОНДА ОТ ГЛАВО
И АДМИНИСТРАЦИЯ

СЪВОЛОНДА ФОНДА ОТ ГЛАВО
И АДМИНИСТРАЦИЯ

СЪВОЛОНДА ФОНДА ОТ ГЛАВО

И АДМИНИСТРАЦИЯ

СЪВОЛОНДА ФОНДА ОТ ГЛАВО

И АДМИНИСТРАЦИЯ

СЪВОЛОНДА ФОНДА ОТ ГЛАВО

И АДМИНИСТРАЦИЯ

СЪВОЛОНДА ФОНДА ОТ ГЛАВО

И АДМИНИСТРАЦИЯ

СЪВОЛОНДА ФОНДА ОТ ГЛАВО

И АДМИНИСТРАЦИЯ

OBSERVATIO ANATOMICO-PATHOLOGICA
CORDIS UNIVENTRICULARIS
E QUO
UNUS TANTUM TRUNCUS ARTERIOSUS SURGIT.

Corda univentricularia, e quibus unus tantum arteriosus communis truncus assurgit, hucusque rarissime solum observata sunt.

Huc enim tantum pertinent observationes VV. DD. Wilson¹), Farre²), Standert³), Fleischmann⁴), Mauran⁵), Breschet⁶), meaque ipsius observatio.

In hac autem scriptione casum tantummodo a nobis observatum publici iuris facere constituimus; in oratione publica omnes hucusque observatos casus comparabimus, examinique subiecturi sumus, et quidquid inde consecutum sit, prolaturi.

DESCRIPTIO CASUS OBSERVATI.

Cor illud fuit vituli circiter quatuordecim dies nati, qui sine ullo morbi indicio in foro publico Bonnensi a lanio emtus, pauloque post,

- 1) Phil. transact. 1798. P. II. p. 346. A description of a very unusual formation of the heart. Inde transl. in *Archiv für die Physiologie*. Bd. 4. Fig. 1 et 2. ed. Reil.
- 2) Pathological researches. Essay I. On Malformations of the human heart. London 1804. Fig. 1. 2. 5.
- 3) Phil. transact. 1805. P. II. p. 228. Description of Malformation of the heart of an Infant. Inde transl. in: *Harless und Ritter neuem Journal für ausländische Literatur*. B. 7. H. 1.
- 4) *Leichenöffnungen*. Erlangen 1815.
- 5) *Philadelph. Journ.* B. XIV. S. 263.
- 6) Repert. gen. d'Anatomie, etc. Tom. II. S. 12. Utrumque casum Mauranii et Breschetii allegat Otto in libro suo: *Lehrbuch der pathologischen Anatomie des Menschen und der Thiere*. I. Bd. S. 275. Berlin 1850. quorum libros ipsos, uti etiam casum a Farrio observatum, quod adire non licuit, vehementer doleo.

ut venum iret, mactatus est. Fortefortuna huiusce vituli cor et pulmones in theatrum anatomicum delati sunt, quo factum est, ut in meas etiam manus inciderent. Ad cordis humani demonstrationes, quae non solum in praeparatis fieri solent, quae in spiritu vini reservantur, sed ad quas quotannis, sicuti ad ceteras demonstrationes faciendas, recentia humani corporis, vel si rei est accommodatum, bestiarum etiam praeparata adhibentur, valvulas semilunares Aortae et arteriae pulmonalis in corde vitulino, de quo agimus, sectum ibam, ut valvulae ibi aqua paeclusae ostendi possent. Quum in praeparatione festinandum esset, et equidem augurari nequirem, tam raro obviam eamque malam cordis formationem adesse, nullo habito rei respectu, pericardium aperui, ut, facta tum sectione transversa per medios ventriculos, recta via ad arteriosa ostia et semilunares valvulas cordis accederem. Persecta praeterea, quam esse putabam, arteria pulmonali, circiter digitum supra originem, (non enim, quia certum opus perficiendum erat, magnae cavitatis cordis ventriculorum, rationem ullam habebam) iam ad ipsius arteriae Aortae dissectionem transiturus eram, at nullam reperi. Tum primum cor accurate et assidue perlustratum est, raraque et mala conformatio reperta. Quod inventum eo maiore gaudio memet affecit, quum fors ita tulit, ut et in tempore acciderit, et cor sic persectum fuerit, cuius delineationem aptissimam, qualem usque adhuc de mala hacce conformatione habeamus, instituendam curare possem. Huiusmodi enim corda, uti iam Mekelius *) animadverterat, sectione tantum transversa ventriculorum aperienda sunt.

I. DESCRIPTIO CORDIS.

a. EXTERNA FORMA CORDIS.

Totum cor vitulinum, de quo agitur, pro animalis aetate eximum est, satisque adipem contectum. Alius vituli cor eiusdemque aetatis, quod praesto habeo comparationis caussa, quarta fere parte minus est, minorique est opportum pinguedine in superficie.

*) Tabulae anatomico-pathologicae. Fasc. I. Lips.

Aequa externa cordis forma maxime diversa est a formis normalium cordium. Nam arteriosa pars normalis cordis vitulini figuram coni fere recti exhibit, sic ut cordis apex in medium eius lineam incidat, acutumque coni cacumen efficiat. Nostrum autem insolite formatum cor quartam segmenti partem magni coni efficit, ut perspicue tres parietes, scilicet una superior, altera lateralis in sinistrum pulmonem flexa, et tertia inferior superficies cognosci possint, et obtusus apex cordis extra lineam eius medianam iaceat, ad sinistram partem pectoris versus; quo haecce cordis forma multum habeat similitudinis cum corde humano.

Superior paries huius male formati cordis concinne est convexa; desideratur autem in ea sulcus longitudinalis, qui externum finem inter dextrum et sinistrum ventriculum statuit, et intrinsecus septum ventricularum declarat. Super hac superficie dextram versus cernitur magna, si cum aliis comparetur, Auricula dextra cum Vena cava superiori.

Ad sinistram Auriculae dextrae ingens truncus arteriosus, qui fere recta sursum ascendit, ex parum exculto cono arterioso cordis exit, et primo obtuitu pro arteria pulmonali habetur. Nullum autem exstat vestigium Arteriae Aortae, sed modo dictus truncus primum Arteriam pulmonalem dextram et Arteriam pulmonalem sinistram format, tum in Aortam ascendentem et Aortam descendenter seu thoracicam dividitur.

Ex Aorta ascendentri crassus assurgit ramus, qui ad cor recurrit, et inter Auriculam dextram et arteriosum truncum, ex corde oriundum, in Arteriam coronariam cordis dextram et sinistram dividitur.

Arteriosi cordis paries, in latere ac sinistrorum sita, paullo est depresso, et tenui neque ad cordis usque apicem assurgentib; sulco longitudinali, in quo Ramus descendens Arteriae coronariae cordis sinistrae decurrit, conspicua. Nihilo tamen secius hic idcirco divisio in duos cordis ventriculos cognosci potest, qualis, uti iam supra animadversum, normali statu in pariete superiori locum habet.

Inferior cordis paries *) vix differt a statu normali.

Quod ad cordis sinus seu atria attinet, in externa parte fere nullum insolitum statum cognoscere licet. Adest auricula dextra et sinistra

*) Omnes huiusc cordis partes ex humano definimus, errores devitaturi.

utraque bene formata; variaeque venae ratione prorsus normali in atria respondentia incurunt.

Ductus arteriosus plane abest; contra Aorta ascendens in initio paululum ad sacci formam dilatata est.

Arteriae bronchiales originem normalem habere videntur, quamquam id asseverare non ausim, quippe quae a lanio laesae fuerint, ubi cor pulmonesque exsecaret.

b. INTERNA CORDIS FORMATIO.

Sectio cordis transversa, de qua supra iam disseruimus, quaque arteriosa cordis pars in segmentum superius et inferius dividebatur, hanc nobis insolitam constitutionem internae cordis configurationis ob oculos ponit.

Primum statim unam tantummodo magnam, irregularem et triangularem cordis cavitatem animadvertisimus. Nullum adesse videtur primo adspectu vestigium septi ventriculorum; abest cavitas cordis dextra et sinistra.

In superiori regione huiusc simplicis cordis cavitatis reperimus:

1) Ostium venosum, quo atrium dextrum cum cordis cavitate coniungitur. Id ostium eximum est, et valvula tricusitali, sicuti in normali statu, praeditum.

2) Ad sinistram huiusc ostii situm est ostium venosum, quo atrium sinistrum cum cordis cavitate iungitur. Hoc autem ostium adeo est angustum, ut nonnisi extremo digito penetrare in id liceat, et una simplici tantum valvula instructum est.

3) Super venosis ostiis in basi arteriosi coni invenitur unum tantum ostium arteriosum. Istud ostium tribus praeditum est valvulis semilunaribus, dicitque nonnisi ad magnum arteriosum cordis truncum.

4) Ostium arteriosum et venosum dextri lateris, semilunari decurrenti lato annulo musculari separata sunt, qui cordis cavitatem nimium quantum angustat.

5) Similis, multo tamen angustior, annulus separat quoque utraque venosa ostia, ubi ipsa cavitas angustissima comparet. At vero iste annulus muscularis, plane orbicularis decurrit, sic ut verum ostium oriatur. In superiori annuli ambitu quiescit seu insidet septum atriorum vel potius

valvula foraminis ovalis, de qua mox locuturi sumus, et annulus ipse pro septo ventriculorum penitus perrupto habendus est.

6) Hac quidem ratione apparet, etiam ventriculum sinistrum adesse, licet infinite parvum, ut vix extremus digitus in ipso locum habeat, qui cum multo maiori ventriculo dextro, nulla pariete intermedia, nonnisi annulari supra descripto foramine discretus seu potius significatus, continuus iungitur.

7) Substantia cordis aequo fere modo exculta est, nisi quod uno in loco, scilicet ab inferiore et lateralí pariete nimis introrsum sese explicat itaque ingentem protuberantiam mamillarem in ventriculo effingit. Ibidem plures musculi papillares ex fundo dextri cordis ventriculi assurgunt, qui filamentis tendineis cum valvula tricusitali iuncta erant. Valvulae contra, quae in ostio venoso sinistri lateris locum habet, nulla cum musculo papillari est coniunctio.

Ad postremum, ubi ad cordis atria perventum est, dextrum atrium magnitudine sua prae sinistro excellere videmus, quod, ubi respondentiam parum exculto sinistro cordis ventriculo insidet, maxime coarctatum est.

Utrumque atrium magno foramine ovali, quod valvula foraminis ovalis aequo insigniter exculta cingitur inter se ostiisque suis venosis cum cordis ventriculis ratione prorsus normali communicant.

II. DESCRIPTIO PULMONUM.

Pulmones vituli subcaerulea specie, substantiae soliditate et insigni gravitate excellebant. Inter pleuram pulmonalem et pulmones ingens erat stratum galatinosae cinereae substantiae, quae pulmonum colorem illum peculiarem efficiebat. Praeterea nihil observatum est, quod a normali statu dispareat.

EXPLICATIO FIGURARUM.

Fig. I.

Exhibit configurationem externam cordis.

- a. Paries seu superficies superior cordis.
- b. Paries lateralis.
- c. Sulcus longitudinalis anterior et ramus descendens arteriae coronariae cordis sinistram.

- d. Auricula dextra.
- e. Auricula sinistra.
- f. Apex cordis.
- g. Truncus arteriosus communis.
- h. Arteria pulmonalis dextra.
- i. Arteria pulmonalis sinistra.
- k. Aorta thoracica seu descendens.
- l. Aorta ascendens.
- m. Arteria coronaria cordis communis.
- n. Aspera arteria.
- o. Pulmones.

Fig. II. et Fig. III.

Sectio transversa cordis; e qua configuratio cordis interna perspicitur.

Fig. II. Segmentum superius.

Fig. III. Segmentum inferius.

Litterae in utraque eandem habent vim.

- I. Paries superior cordis.
- II. Paries lateralis.
- III. Paries inferior.
- IV. Conus arteriosus.
 - A. Ostium venosum dextri lateris.
 - B. Ostium venosum sinistri lateris.
 - C. Ostium arteriosum.
 - D. 7. 8. Annulus muscularis dissectus inter ostia venosa.
 - a. a. a. a. a¹. a². a³. Cavitas triangularis communis partis arteriosae cordis.
 - a¹. Angulus superior.
 - a². Angulus externus.
 - a³. Angulus internus.
 - b. Gyrus seu annulus muscularis semilunaris inter Ostium arteriosum et venosum dextri lateris.
 - c. Processus mamillaris parietis lateralis.
 - 1. 1. 1. 1. Musculi papillares.
 - 2. 2. 2. 2. Filamenta tendinea muscularum papillarium.
 - 3. 3. 3. Valvula tricuspidalis ostii venosi dextri lateris.
 - 4. Valvula simplex ostii venosi sinistri lateris.
 - 5. 5. Valvulae semilunares ostii arteriosi.
 - 6. 6. Lumen trunci arteriosi communis cordis.
 - 7. 8. D. Annulus muscularis dissectus inter ostia venosa seu septum ventriculorum imperfectum s. perforatum.

Fig. I.

